TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Bát cháo khoai lang đong đầy tình mẹ

ISSN: 2734-9195 08:10 28/03/2025

Cuộc đời dẫu có đẩy tôi đi bao xa, cuộc sống của tôi có bao điều đủ đầy, thì bát cháo khoai lang năm ấy vẫn mãi là món ăn ngon nhất trong lòng tôi.

Ngày nay, khi cuộc sống đủ đầy, bữa ăn không còn chỉ để no bụng mà đã trở thành nghệ thuật của hương vị và giá trị dinh dưỡng. Giữa vô vàn những món ngon của thời hiện đại, tôi vẫn luôn canh cánh trong lòng một hương vị xưa cũ: bát cháo khoai lang của mẹ. Một món ăn bình dị nhưng chất chứa cả bầu trời ký ức.

Những năm tháng tuổi thơ nơi làng quê nghèo khó, đói ăn, thiếu mặc đã trở thành điều quen thuộc. Ngày ấy, cơm độn sắn, khoai, ngô là chuyện thường ngày, nhưng trong những món đơn sơ ấy, hương vị mà tôi lưu luyến nhất là bát cháo khoai lang mẹ nấu. Chẳng có gì cao sang, chỉ là những củ khoai lang dẻo ngọt, ninh nhừ trong nước, nhưng lại là món ăn tôi nhớ thương suốt đời.

Nhà nghèo, chẳng mấy khi có đường kính để nêm nếm, nhưng kỳ lạ thay, bát cháo vẫn cứ ngọt lịm theo một cách rất riêng. Vị ngọt từ từng thớ khoai, từ giọt mồ hôi của mẹ, từ tình yêu thương âm thầm mà bao la. Những hôm may mắn, mẹ hái được ít đậu đỗ ngoài đồng về, lẫn vào trong cháo, bát cháo khoai bỗng trở nên bùi hơn, thơm hơn. Còn khi có thêm đậu đen, cháo khoai lang không chỉ ngon mà còn mang một màu tím biêng biếc, vừa đẹp mắt, vừa hấp dẫn.

Ảnh minh họa (sưu tầm)

Tôi nhớ như in những sáng sớm khi trời còn lảng bảng sương mù, mẹ đã lặng lẽ thức dậy, nhóm bếp trong cái se lạnh dịu dàng của buổi bình minh. Đôi bàn tay mẹ, qua bao năm tháng tảo tần, thoăn thoắt gọt khoai, từng lát khoai vàng óng rơi xuống, mềm mịn như chính lòng mẹ dịu dàng ôm ấp con thơ. Lửa bập bùng trong bếp, nồi nước dần sôi, những miếng khoai rơi vào nồi, tan chảy thành thứ cháo sánh mịn, thơm phức, lan tỏa khắp gian bếp nhỏ, ấm áp như tình mẹ.

Mẹ cẩn thận múc từng bát cháo, đưa cho tôi với ánh mắt ân cần. Hơi nóng tỏa lên, bát cháo như gói trọn cả sự chở che, cả những nhọc nhằn của mẹ, cả một quãng đời lam lũ nhưng chan chứa yêu thương, vì con. Những buổi sáng vội vã, tôi đón lấy bát cháo từ tay mẹ, húp từng thìa mà thấy lòng ấm áp như chính vòng tay của mẹ. Vị ngọt của khoai, vị bùi của đậu, vị thơm của gạo... tất cả hòa quyện lại, không chỉ là hương vị của một món ăn, mà còn là hương vị của tình thân, của những tháng năm gian khó nhưng đầy ắp yêu thương.

Ảnh minh họa (sưu tầm)

Rồi thời gian trôi qua, tôi lớn lên, rời xa quê nhà, nếm trải biết bao cao lương mỹ vị. Những món chè cầu kỳ với nước cốt dừa béo ngậy, hạt sen bùi bùi, đường phèn ngọt lịm... nhưng không có thứ gì có thể chạm vào tâm hồn tôi như bát cháo khoai lang thuở ấy. Bởi bát cháo ấy không chỉ là món ăn, mà còn là ký ức, là những hy sinh thầm lặng, là nỗi vất vả của mẹ gói ghém trong từng muỗng cháo giản đơn.

Có những ngày mệt mỏi, tôi chợt thèm da diết bát cháo khoai lang mẹ nấu. Thèm được quay về những ngày thơ bé, ngồi bên bếp lửa hồng, nghe mẹ kể chuyện đời, nghe tiếng củi nổ lách tách, hít hà hơi cháo nóng tỏa ra thơm lừng. Thèm được sống lại những ngày tháng vô tư lự, khi chỉ cần một bát cháo khoai lang cũng đủ ấm lòng, đủ vững tin mà lớn lên trong vòng tay mẹ.

Cuộc đời dẫu có đẩy tôi đi bao xa, cuộc sống của tôi có bao điều đủ đầy, thì bát cháo khoai lang năm ấy vẫn mãi là món ăn ngon nhất trong lòng tôi. Bởi hương vị ấy không chỉ là vị ngọt của khoai, mà là vị ngọt của tình mẹ thiêng liêng cao quý, vị ngọt của một thời thơ ấu không bao giờ trở lại.

Tác giả: **Lê Thị Kết**
Địa chỉ: Ngõ 15, Đường Đa Lộc, Thôn Bầu, Kim Chung, Đông Anh, Hà Nội